

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0198/2010

10.6.2010

*****I**

BETÆNKNING

om udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rettighederne til tolke- og oversætterbistand i straffesager
(00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Sarah Ludford

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
- *** Godkendelsesprocedure
- ***I Almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II Almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III Almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Proceduren afhænger af det retsgrundlag, der er valgt i udkastet til retsakt)

Ændringsforslag til et udkast til retsakt

I Parlamentets ændringsforslag markeres ændringer i udkastet til retsakt, med **fede typer og kursiv**. *Kursivering uden fede typer* er en oplysning til de tekniske tjenestegrene, som vedrører elementer i udkastet til retsakt, der foreslås rettet ved affattelsen af den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

Informationsblokken til ethvert ændringsforslag, der angår en eksisterende retsakt, som udkastet til retsakt har til formål at ændre, indeholder en tredje og en fjerde linje, hvori det anføres, hvilken eksisterende retsakt og hvilken bestemmelse heri der berøres. Passager fra en bestemmelse i en eksisterende retsakt, som ikke er medtaget i udkastet til retsakt, men som Parlamentet ønsker at ændre, markeres med **fede typer**. Hvis der udelades tekst i sådanne passager, markeres dette med [...].

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	
EUROPA-PARLAMENTETS HOLDNING VED FØRSTEBEHANDLING*	6
BEGRUNDELSE	16
PROCEDURE	19

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

**om udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rettighederne til tolke- og
oversætterbistand i straffesager
(00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD))**

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til en gruppe medlemsstaters initiativ (00001/2010),
 - der henviser til artikel 76, litra b) og artikel 82, stk. 2, andet afsnit, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets forelæggelse af initiativet for Parlamentet (C7-0005/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3 og 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Kommissionens forslag (KOM(2010)0082), som har samme lovgivningsmæssige formål,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som de nationale parlamenter har sendt til formanden, om, hvorvidt initiativet overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 44 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0198/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandlingen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

EUROPA-PARLAMENTETS HOLDNING VED FØRSTEBEHANDLING*

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om rettighederne til tolke- og til oversætterbistand

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Finland og Kongeriget Sverige¹,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og den 16. oktober 1999, særlig punkt 33, bør princippet om gensidig anerkendelse være hjørnestenen i det retlige samarbejde på både det civilretlige og det strafferetlige område inden for **Unionen, eftersom udvidet gensidig anerkendelse af retsafgørelser og domme og den nødvendige tilnærmelse af lovgivningen vil lette samarbejdet mellem myndigheder og retsbeskyttelsen af personers rettigheder.**
- (2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program for foranstaltninger til at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager³. Det fastslås i indledningen til programmet for foranstaltninger, at gensidig anerkendelse "ikke kun skal gøre det muligt at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne, men også beskyttelsen af personers rettigheder".
- (3) Gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager forudsætter, at medlemsstaterne har tillid til hinandens strafferetlige systemer.

* Ændringsforslag: Ny eller ændret tekst er markeret med fed og kursiv, mens udgået tekst er markeret med symbolet **■**.

² Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

³ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.

Omfanget af den gensidige anerkendelse hænger snævert sammen med en række parametre, herunder mekanismerne for beskyttelse af mistænktets rettigheder og fælles mindstestandarder, der er nødvendige for at lette anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse.

- (4) Gensidig anerkendelse kan kun fungere effektivt, når der hersker gensidig tillid, således at ikke blot retsmyndighederne, men alle aktører i strafferetsprocessen opfatter andre medlemsstaters retsmyndigheders afgørelser som svarende til deres egne, hvilket forudsætter ikke blot tillid til tilstrækkeligheden af en partners regler, men også tillid til, at disse regler anvendes korrekt.
- (4a) Artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (den europæiske menneskerettighedskonvention) og artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder værner om retten til en retfærdig rettergang. Artikel 48 i chartret garanterer respekten for forsvarers rettigheder. Dette direktiv respekterer disse rettigheder og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.**
- (5) Selv om [] medlemsstaterne er part i [] den europæiske menneskerettighedskonvention, har erfaringerne vist, at dette ikke i sig selv altid giver en tilstrækkelig grad af tillid til andre medlemsstaters strafferetssystemer.
- (5a) En styrkelse af den gensidige tillid kræver en mere konsekvent gennemførelse af de rettigheder og garantier, der er nævnt i artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Der kræves ligeledes en videreudvikling af mindstestandarderne i den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder ved hjælp af dette direktiv og andre foranstaltninger.**
- (6) Traktatens artikel 82, stk. 2, giver mulighed for at fastsætte minimumsregler gældende i medlemsstaterne for at lette den gensidige anerkendelse af domme og retsafgørelser samt det politimæssige og retlige samarbejde i straffesager med en grænseoverskridende dimension. I den nævnte artikels litra b) henvises til, at "enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen" er et af de områder, hvor der kan fastsættes minimumsregler.
- (7) Fælles minimumsregler bør føre til øget tillid til alle medlemsstaternes strafferetssystemer, hvilket igen bør føre til et mere effektivt retligt samarbejde i et klima af gensidig tillid. Sådanne fælles minimumsregler bør anvendes på områderne tolkning og oversættelse i straffesager.
- (7a) Den 30. november 2009 vedtog Rådet den såkaldte køreplan med henblik på at styrke mistænktets eller tiltaltes proceduremæssige rettigheder i straffesager.¹ Køreplanen behandler de forskellige spørgsmål ét ad gangen og indeholder en opfordring til at træffe foranstaltninger vedrørende retten til oversættelse og tolkning (foranstaltning A), retten til oplysninger om rettigheder og om tiltalen (foranstaltning B), retten til juridisk rådgivning og retshjælp (foranstaltning C),**

¹ EUT C 295 af 4.12.2009, s. 1.

retten til kommunikation med pårørende, arbejdsgivere og konsulære myndigheder (foranstaltning D) og vedrørende særlig beskyttelse af mistænkte eller tiltalte, som er sårbare (foranstaltning E).

- (7b) *I Stockholmprogrammet, der blev vedtaget den 10. december 2009, udtrykte Det Europæiske Råd tilfredshed på køreplanen og gjorde den til en del af Stockholmprogrammet (punkt 2.4.). Det Europæiske Råd understregede køreplanens ikke-udtømmende karakter ved at opfordre Kommissionen til at undersøge yderligere elementer af proceduremæssige minimumsrettigheder for tiltalte og mistænkte personer samt om at vurdere, hvorvidt der var behov for at tage fat på andre emner, f.eks. princippet om uskyldsformodning, med henblik på at fremme et bedre samarbejde på dette område.*
- (7c) *Dette direktiv vedrører foranstaltning A i køreplanen. Det fastlægger fælles mindstestandarder til brug på området for tolkning og oversættelse i straffesager for at øge den gensidige tillid mellem medlemsstaterne.*
- (7d) *Dette direktiv støtter sig til forslaget til Rådets rammeafgørelse om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager¹, der blev fremsat af Kommissionen i juli 2009, og til det forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retten til tolke- og oversættersbistand i straffesager, der blev fremsat af Kommissionen i marts 2010²*
- (8) Rettighederne til tolke- og til oversætterbistand for de personer, der ikke forstår det sprog, der anvendes i retssagen, er fastlagt i artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention som **fortolket** i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Bestemmelserne i dette direktiv fremmer anvendelsen af disse rettigheder i praksis. Med henblik herpå er hensigten med dette direktiv at sikre mistænkte eller tiltaltes rettigheder til tolkning og oversættelse i straffesager med henblik på at sikre **den pågældendes** ret til en retfærdig rettergang.
- (9) Rettighederne i henhold til dette direktiv bør også, **som nødvendige ledsageforanstaltninger**, finde anvendelse på **fuldbyrdelse** af en europæisk arrestordre inden for rammerne af dette direktiv. De fuldbyrdende medlemsstater bør levere og afholde omkostningerne til tolkning og oversættelse for den eftersøgte, der ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i retssagen.
- (9a) *I visse medlemsstater kan relativt mindre lovovertrædelser, f.eks. færdselsovertrædelser, som begås i stort omfang, straffes med sanktioner, der pålægges af andre kompetente myndigheder end en domstol, som har kompetence til afgørelse af straffesager, f.eks. efter færdselskontrol. I sådanne situationer vil det være urimeligt at forlange, at de kompetente myndigheder skal være i stand til at tilgodese alle de rettigheder, som dette direktiv giver. Hvis lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at andre myndigheder end en domstol med kompetence til at afgøre straffesager kan pålægge sanktioner for mindre lovovertrædelser, og de pågældende sanktioner kan appelleres til en sådan domstol, så finder dette direktiv kun anvendelse på sager ved den pågældende domstol efter en sådan appel.*

¹ KOM(2009) 338 af 8.3.2009.

² KOM(2010) 0082.

- (10) **■** Dette direktiv bør sikre, at *der findes gratis og fyldestgørende sproglig bistand, som giver mistænkte og tiltalte*, der ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes i straffesagen, mulighed for fuldt ud at udøve deres ret til at forsvare sig og sikre en retfærdig rettergang.
- (10a) *Der stilles straks tolkning til rådighed for den mistænkte eller tiltalte. Det kan i givet fald ske, at der går en vis tid, før der kan stilles tolkning til rådighed, uden at dette dog udgør en krænkelse af kravet om, at der straks skal stilles tolkning til rådighed, forudsat at dette er rimeligt under de pågældende omstændigheder.*
- (10b) *Kommunikationen mellem den mistænkte eller tiltalte og dennes advokat bør tolkes i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv. Den mistænkte eller tiltalte bør bl.a. have mulighed for at forklare sin advokat sin version af begivenhederne, påpege udsagn, som vedkommende er uenig i, og gøre sin advokat opmærksom på forhold, der bør fremdrages til vedkommendes forsvar.*
- (10c) *For at kunne forberede forsvaret bør kommunikationen mellem den mistænkte eller tiltalte og dennes advokat i direkte forbindelse med afhøringer eller andre høringer eller i forbindelse med indgivelse af en klage eller andre proceduremæssige anmodninger, f.eks. om kaution, tolkes, når det er nødvendigt for at sikre en retfærdig rettergang.*
- (10d) *Medlemsstaterne skal sikre, at der er fastlagt procedurer eller mekanismer til at klarlægge, om den mistænkte eller tiltalte forstår og taler det sprog, der benyttes i retssagen, eller om han har behov for tolkebistand. En sådan procedure indebærer, at den kompetente myndighed på en passende måde, herunder ved at høre den mistænkte eller tiltalte, kontrollerer, om vedkommende forstår og taler det sprog, der benyttes i retssagen, og om den pågældende har behov for tolkebistand.*
- (10e) *Der ydes i overensstemmelse med dette direktiv oversættelses- og tolkebistand på den mistænkte eller tiltaltes modersmål eller på et andet sprog, som den pågældende forstår, og som giver vedkommende mulighed for fuldt ud at udøve retten til at forsvare sig og sikrer en retfærdig rettergang.*
- (10f) *Respekten for retten til tolke- og oversætterbistand i dette direktiv må ikke tilsidesætte andre proceduremæssige rettigheder i den nationale lovgivning.*

■

- (11a) *Medlemsstaterne sikrer, at det kan kontrolleres, at den ydede tolke- og oversætterbistand er fyldestgørende, hvis de kompetente myndigheder i et givet tilfælde er blevet gjort opmærksom herpå.*
- (12) *Mistænkte eller tiltalte eller personer, der er genstand for en sag til fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, har ret til at gøre indsigelse mod afgørelsen om, at der ikke er behov for tolkning eller oversættelse, i overensstemmelse med procedurer i den nationale lovgivning. Denne ret medfører ikke en forpligtelse for medlemsstaterne til at tilvejebringe en separat mekanisme eller klageprocedure,*

hvormed en sådan afgørelse kan anfægtes, og den må ikke få indvirkning på de tidsfrister, der gælder for fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre.

(12a) Såfremt tolkningens kvalitet anses for utilstrækkelig til at sikre retten til en retfærdig rettergang, bør de kompetente myndigheder have mulighed for at udskifte den udpegede tolk.

■

(14) Diligenspligten over for mistænkte eller tiltalte, der befinder sig i en potentielt svag position, navnlig på grund af fysisk funktionshæmning, der påvirker deres evne til at kommunikere effektivt, er et grundprincip i et retfærdigt retsvæsen. Anklagemyndigheden, de retshåndhævende myndigheder og retsmyndighederne bør derfor sikre, at disse personer sættes i stand til reelt at udøve deres rettigheder i dette direktiv f.eks. ved at være opmærksom på enhver potentiel sårbarhed, der påvirker deres evne til at følge sagen og gøre sig forståelige, og ved at træffe hensigtsmæssige initiativer for at sikre disse rettigheder.

(14a) Hvis der anvendes videokonferencer med henblik på fjerntolkning, kan de kompetente myndigheder anvende de værktøjer, der er under udvikling i forbindelse med europæisk e-justice (f.eks. oplysninger om domstole med videokonferenceudstyr eller -vejledninger).

(14b) Dette direktiv bør evalueres på grundlag af de praktiske erfaringer, der indhøstes. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, bør det ændres med henblik på at forbedre de heri fastsatte garantier.

(15) Sikring af en retfærdig rettergang kræver, at vigtige dokumenter eller i det mindste *relevante* passager af sådanne dokumenter oversættes til fordel for den mistænkte eller tiltalte *i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv*. ■ Nogle dokumenter bør altid betragtes som væsentlige *til det formål og derfor* oversættes, som f.eks. afgørelsen om frihedsberøvelse, anklageskriftet og dommen. *Det påhviler myndighederne i medlemsstaterne, på eget initiativ eller efter anmodning fra den mistænkte eller tiltalte eller dennes advokat, at afgøre, hvilke andre dokumenter der er væsentlige for at sikre en retfærdig rettergang, og som derfor også bør oversættes.*

■

(16a) Medlemsstaterne bør lette adgangen til nationale databaser over juridiske oversættere og tolke, når sådanne databaser findes. I denne sammenhæng bør der vies særlig opmærksomhed til målet om at give adgang til eksisterende databaser via e-justice-portalen som planlagt i handlingsplanen vedrørende europæisk e-justice af 27. november 2008¹.

(16b) Dette direktiv bør fastsætte minimumsregler. Medlemsstaterne kan udvide rettighederne i dette direktiv for at give et højere beskyttelsesniveau også i

¹ EUT C 75 af 3.3.09, s. 1.

situationer, der ikke udtrykkeligt omhandles i dette direktiv. Beskyttelsesniveauet må aldrig komme under de normer, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention eller i EU's charter om grundlæggende rettigheder som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols eller Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.

- (18) Bestemmelserne i dette direktiv, som svarer til de rettigheder, der garanteres ved den europæiske menneskerettighedskonvention *eller ved charteret, fortolkes og gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder som udviklet i relevant retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og ved Den Europæiske Unions Domstol.*
- (19) Målet for dette direktiv, nemlig at opnå fælles mindstestandarder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet som omhandlet og defineret i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (19a) *I overensstemmelse med artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongerige og Irland med hensyn til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i bilaget til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.*
- (19b) *I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling i bilaget til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, og direktivet er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.*

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1 Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger regler vedrørende rettighederne til tolke- og til oversætterbistand i straffesager og sager i forbindelse med fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre.
2. Disse rettigheder finder anvendelse på enhver person fra det tidspunkt, den pågældende af de kompetente myndigheder i en medlemsstat *ved officiel meddelelse eller på anden vis* underrettes om, at han er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil der falder endelig dom, hvilket betyder den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den mistænkte eller tiltalte har begået den strafbare handling, *herunder i givet fald domsafsigelse og afgørelse af en eventuel anke.*

3. *Hvis lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at andre myndigheder end en domstol med kompetence til at afgøre straffesager kan pålægge sanktioner for mindre lovovertrædelser, og de pågældende sanktioner kan appelleres til en sådan domstol, så finder dette direktiv kun anvendelse på retssager ved den pågældende domstol efter en sådan appel.*
- 3a. *Dette direktiv berører ikke nationale lovregler vedrørende tilstedeværelsen af en advokat under alle stadier af straffesagen og ej heller nationale lovregler vedrørende en mistænks eller tiltalts ret til aktindsigt i straffesager.*

Artikel 2
Ret til tolkning

1. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt, som ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i straffesagen, **straks** tilbydes tolkning **■** i kontakten med straffesagens efterforsknings- og retsmyndigheder, herunder under politiafhøringer, under samtlige retsmøder og under andre nødvendige mellemliggende høringer **■**.
2. *Medlemsstaterne sikrer, at der stilles tolkebistand til rådighed for kommunikationen mellem den mistænkte eller tiltalte og dennes advokat i direkte forbindelse med afhøringer eller andre høringer under sagen eller i forbindelse med indgivelse af en klage eller andre proceduremæssige anmodninger, når det er nødvendigt for at sikre en retfærdig rettergang.*
3. *Retten til tolkebistand omfatter bistand til personer med forringet høre- eller talefunktion.*
4. Medlemsstaterne sikrer, at *der er fastlagt procedurer eller mekanismer til at klarlægge*, om den mistænkte eller tiltalte forstår og taler det sprog, der benyttes i retssagen, eller om han har behov for tolkebistand.
5. Medlemsstaterne sikrer, at **■ den mistænkte eller tiltalte** i overensstemmelse med *procedurerne i den nationale lovgivning har ret til at gøre indsigelse mod en afgørelse* om afslag på tolkebistand, og *hvis der er stillet tolkebistand til rådighed, har mulighed for at klage over, at kvaliteten af tolkningen ikke er tilstrækkelig til at sikre en retfærdig rettergang.*
6. *Der kan i givet fald anvendes teknologi såsom videokonferencer eller kommunikation pr. telefon eller internet, medmindre tolkens fysiske tilstedeværelse er nødvendig for at sikre en retfærdig rettergang.*
7. I sager i tilknytning til fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre sikrer den fuldbyrdende medlemsstat, at dens kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne artikel yder tolkebistand til enhver person, som er impliceret i en sådan sag, og som ikke forstår og taler det sprog, der anvendes i retssagen.
8. *Den tolkebistand, der ydes i henhold til denne artikel, skal være af en tilstrækkelig god kvalitet til at sikre en retfærdig rettergang, navnlig ved at sikre, at den*

mistænkte eller tiltalte i en straffesag har kendskab til sagen mod ham og er i stand til at udøve sin ret til at forsvare sig.

Artikel 3

Ret til oversættelse af væsentlige dokumenter

1. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt, som ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i straffesagen, tilbydes *skriftlig* oversættelse af alle dokumenter, der er væsentlige for at sikre, *at vedkommende er i stand til at udøve retten til at forsvare sig, og garantere en retfærdig rettergang*.
2. Væsentlige dokumenter omfatter afgørelser om frihedsberøvelse, anklageskriftet og dommen.
3. *De kompetente myndigheder beslutter i alle konkrete tilfælde, om noget andet dokument er væsentligt.* Den mistænkte eller tiltalte eller dennes advokat kan indgive en begrundet anmodning herom.
4. *Passager i væsentlige dokumenter, som ikke er relevante for, at den mistænkte eller tiltalte kan få kendskab til sagen mod ham, behøver ikke at blive oversat.*
5. Medlemsstaterne sikrer, at *den mistænkte eller tiltalte* i overensstemmelse med *procedurerne i den nationale lovgivning har ret til at gøre indsigelse mod en afgørelse om ikke at tilbyde oversættelse af dokumenter eller passager heraf, og hvis der er stillet en oversættelse til rådighed, har mulighed for at klage over, at oversættelsens kvalitet ikke er tilstrækkelig god til at sikre en retfærdig rettergang.*
6. I sager i forbindelse med fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre sikrer den fuldbyrdende medlemsstat, at dens kompetente myndigheder tilbyder enhver person, som er impliceret i en sådan sag, og som ikke forstår det sprog, den europæiske arrestordre er udfærdiget på, eller som den er blevet oversat til af den udstedende medlemsstat, en *skriftlig* oversættelse af nævnte dokument.
7. *Som undtagelse fra de generelle regler i stk. 1, 2, 3 og 5 kan der gives en mundtlig oversættelse eller et mundtligt sammendrag af de i denne artikel nævnte væsentlige dokumenter i stedet for en skriftlig oversættelse, forudsat at en sådan mundtlig oversættelse eller mundtligt sammendrag ikke gør det vanskeligere at sikre en retfærdig rettergang.*
8. *Ethvert afkald på den ret til oversættelse af dokumenter, der er omhandlet i denne artikel, forudsætter, at den mistænkte eller tiltalte i forvejen har modtaget juridisk rådgivning eller på anden måde har opnået fuldt kendskab til konsekvenserne af at give afkald på denne ret, samt at den pågældende utvetydigt og frivilligt har givet afkald på den.*
9. *Den oversættelsesbistand, der ydes i henhold til denne artikel, skal være af en tilstrækkelig god kvalitet til at sikre en retfærdig rettergang, navnlig ved at sikre, at den mistænkte eller tiltalte i en straffesag har kendskab til sagen mod ham og er i stand til at udøve sin ret til at forsvare sig.*

Artikel 4 Udgifter til oversættelse og tolkning

Medlemsstaterne afholder de udgifter til tolkning og oversættelse, der følger af anvendelsen af artikel 2 og 3, uanset udfaldet af sagen.

Artikel 5 Oversættelsens og tolkningens kvalitet

1. Medlemsstaterne skal træffe konkrete foranstaltninger for at sikre, at den tolkning og oversættelse, der ydes, *opfylder kvalitetskravene i artikel 2, stk. 6, og artikel 3, stk. 8.*
2. *Med henblik på at fremme en fyldestgørende tolke- og oversætterbistand og effektiv adgang dertil bestræber medlemsstaterne sig på at oprette et eller flere registre over uafhængige oversættere og tolke med passende kvalifikationer. Når dette eller disse registre er oprettet, bør de stilles til rådighed for advokater og relevante myndigheder.*
3. *Medlemsstaterne sikrer, at der stilles krav til tolke og oversættere om at overholde deres tavshedspligt i forbindelse med den tolke- og oversætterbistand, der ydes i henhold til dette direktiv.*

Artikel 5a Uddannelse

Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed og retssystemernes forskellige opbygning i Den Europæiske Union tilskynder medlemsstaterne dem, der er ansvarlige for uddannelse af dommere, anklagere og andet personale i retsvæsenet, der er involveret i straffesager, til at være specielt opmærksom på de særlige forhold ved at kommunikere ved hjælp af en tolk for at sikre en effektiv kommunikation.

Artikel 5b Protokollering

I tilfælde af, at en mistænkt eller tiltalt er blevet afhørt af efterforsknings- eller retsmyndigheder ved hjælp af en tolk, jf. artikel 2, at der er blevet stillet en mundtlig oversættelse eller et mundtligt sammendrag af væsentlige dokumenter til rådighed i en sådan myndigheds nærværelse, jf. artikel 3, stk. 6, eller at der er blevet givet afkald på rettigheder, jf. artikel 3, stk. 7, sikrer medlemsstaterne, at det noteres, at disse begivenheder har fundet sted, under anvendelse af den protokolleringsform, der er fastsat i den pågældende medlemsstats lovgivning.

Artikel 6 Klausul om garanti mod forringelser

Intet i dette direktiv kan fortolkes som en begrænsning eller fravigelse af nogen af de rettigheder eller proceduremæssige garantier, som måtte være sikret i henhold til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, *EU's charter om grundlæggende rettigheder*, andre relevante

folkeretlige regler eller i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, som yder et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 7 Gennemførelse

1. Medlemsstaterne *sætter de* nødvendige *love og administrative bestemmelser i kraft* for at efterkomme dette direktiv senest ...*.
2. Medlemsstaterne meddeler **■** Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af dette direktiv, i national ret.
3. *Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.*

Artikel 8 Rapport

Kommissionen forelægger senest den ... ** en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, om nødvendigt ledsaget af forslag til retsakter.

Artikel 9 Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 10 Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

* 36 måneder efter dette direktivs offentliggørelse i EUT.

* 48 måneder efter dette direktivs offentliggørelse i EUT.

BEGRUNDELSE

Kommissionen forelagde i 2004 et forslag til Rådets direktiv om proceduremæssige rettigheder i straffesager i EU (KOM(2004)0328), som dækkede rimelig bredt. Parlamentet støttede forslaget kraftigt, idet det var enigt med Kommissionen i, at tilliden mellem medlemsstaterne inden for det retlige samarbejde ville blive øget betydeligt gennem harmoniserede rettigheder for borgerne i forbindelse med efterforskninger og retssager.

Imidlertid blev forhandlingerne i Rådet om dette brede tiltag opgivet i 2007, fordi medlemsstaterne ikke kunne nå til enighed. I andet halvår af 2009 genoplivede det svenske formandskab bestræbelserne i form af en overordnet køreplan (EUT C 295 af 4.12.2009, s. 1) med henblik på at styrke mistænkte eller tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager, der opridsede en trinvis tilgang i stedet for en enkelt omfattende foranstaltning.

Det Europæiske Råd bifaldt Rådets vedtagelse af køreplanen, hvoraf fem af de forudsete foranstaltninger svarer til forslaget fra 2004: retten til oversættelse og tolkning, retten til at få oplysning om sine rettigheder og om sigtelsen (meddelelse om rettigheder), retten til retshjælp og juridisk bistand, retten til at tage kontakt til konsulære myndigheder og tredjemand såsom familie eller venner og retten til særlig bistand for sårbare tiltalte. Derudover forudses en grøn bog om varetægtsfængsling.

I Stockholmprogrammet anmodede Det Europæiske Råd Kommissionen om at forelægge de i køreplanen forudsete forslag til en hurtig gennemførelse heraf, om at undersøge yderligere elementer af proceduremæssige minimumsrettigheder for tiltalte og mistænkte personer samt om at vurdere, hvorvidt der var behov for at tage fat på andre emner, f.eks. princippet om uskyldsformodning, med henblik på at fremme et bedre samarbejde på dette område.

I juli 2009 forelagde Kommissionen som den første foranstaltning inden for køreplanen en rammeafgørelse fra Rådet (KOM(2009)0338), som udelukkende omhandlede retten til tolke- og til oversætterbistand i straffesager. Europa-Parlamentet blev hørt, og den nuværende ordfører udarbejdede et udkast til betænkning (2009/0101 – PR/793491 – PE 430.359v01-00), men dette blev ikke videreført på grund af Lissabontraktatens ikrafttræden. Som led i en beklageligt minimalistisk tilgang til demokratisk engagement blev Europa-Parlamentet hverken hørt om køreplanen eller om beslutningen om den praktiske gennemførelse af rammeafgørelsen om sprogrettigheder.

Af praktiske grunde kunne Kommissionen i december 2009 ikke udarbejde et tidligt forslag til direktiv om sprogrettigheder, og dette blev derfor gjort af en gruppe af medlemsstater (PE-CONS 1/10), og indholdet afspejler de 27 regerings aftale fra oktober 2009 om rammeafgørelsen, som blev truffet under det daværende krav om enstemmighed.

Ordførerens holdning

Det strafferetlige samarbejde i EU udvikler sig skævt, idet man i højere grad prioriterer anklagernes og de retshåndhævende myndigheders behov end forsvarets rettigheder, og manglen på solide proceduremæssige garantier for borgere, der bliver udsat for retssystemer, de måske dårligt forstår, er et hul, som ikke skal have lov til fortsat at bestå.

Derfor bydes det fornyede fremstød for proceduremæssige rettigheder velkommen, og skønt den trinvis tilgang er den næstbedste løsning, er den bedre end ingen handling overhovedet, så det er afgørende, at dette momentum holdes. Derfor skal køreplanen ikke blot færdiggøres, der skal også i den nærmeste fremtid træffes yderligere foranstaltninger med henblik på at skabe øget tillid og forbedrede rettigheder. Udenlandske tiltalte ret til eventuelt at blive løsladt mod kaution på et ikke-diskriminerende grundlag har påtrængende prioritet. Alle køreplanens forslag bør forelægges hurtigst muligt, da de forskellige proceduremæssige rettigheder er tæt forbundet med hinanden. F.eks. kan retten til effektiv oversættelse og tolkning blive undermineret, hvis der ikke gives tilstrækkelige oplysninger om rettigheder, eller hvis der ikke er adgang til hurtig eller gratis juridisk bistand. De ekstra omkostninger, som direktivet vil pålægge medlemsstaterne, må betragtes som nødvendige minimumsomkostninger ved at sikre retfærdige domsfældelser og undgå justitsmord, og de vil under alle omstændigheder blive opvejet af færre bekostelige appelsager og forsinkelser. En eventuel beslutning om bedste praksis, der måtte blive vedtaget som opfølgning på direktivet, bør indeholde solide praktiske foranstaltninger, som kan styrke gennemførelsen af de i direktivet fastlagte rettigheder.

Overholdelse af de standarder, der er fastlagt i den europæiske menneskerettighedskonvention, skal danne grundlaget for den gensidige tillid, der er en forudsætning for gensidig anerkendelse i retlige anliggender i EU, og der er herved tale om minimumsstandarder, som alle EU-stater skal opfylde. Rettighederne i dette direktiv er således baseret på konventionens artikel 5 (om retten til frihed og sikkerhed) og artikel 6 (om retten til en retfærdig rettergang). Skønt der findes situationer, som artikel 5 finder anvendelse på, men ikke denne EU-foranstaltning, f.eks. tilbageholdelse af psykisk syge, er det alligevel passende at referere til den. Artikel 5 fastslår, at ingen må berøves friheden undtagen i overensstemmelse med "den ved lov foreskrevne fremgangsmåde", og bestemmelsens anvendelsesområde rækker derfor ud over, hvad der finder sted i retssalen. Dette afspejles i anvendelsen af dette direktiv på forhør forud for retssagen.

Eftersom EU stræber efter at oprette et fælles retligt område for strafferetlige og civilretlige anliggender med fælles bestemmelser og intensivt samarbejde, skal direktivet og efterfølgende foranstaltninger ikke blot respektere den europæiske menneskerettighedskonvention, men også bygge videre på den i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder med henblik på at bringe EU's standarder for beskyttelse af mistænkte og tiltalte op på et højere niveau.

I denne betænkning foretages der adskillige ændringer af Kommissionens forslag, herunder følgende:

- henvisning til såvel EU's charter om grundlæggende rettigheder som til den europæiske menneskerettighedskonvention
- rettighederne skal finde anvendelse ikke blot ved afhøring eller arrestation, men også i tilfælde hvor den mistænkte er blevet bekendt med mistanken uden at være blevet informeret herom af myndighederne
- udvidelse af rettighederne til at dække alle retssagens faser, herunder domfældelse, appel og frihedsberøvelse, indtil retssagen er endeligt afsluttet
- det præciseres, at den mistænkte bør oplyses skriftligt om sine rettigheder

- bistanden til personer med henblik på at kompensere for manglende sproglige evner udvides til at også at omfatte dem med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse
- tolkning af kommunikation mellem mistænkte og hans advokat og oversættelse af juridisk rådgivning
- det skriftlige materiale, der oversættes, skal omfatte alle for sagen væsentlige dokumenter
- appeller skal kunne indbringes for en retsmyndighed, og der oprettes en klagemekanisme.
- der tilføjes bestemmelser om uddannelse samt om anerkendelse af kvalifikationer og registrering af praktikere
- der tilføjes yderligere beskyttelsesforanstaltninger: om optagelser, tilstrækkelig tid og passende faciliteter og om procesfrister for at tage hensyn til behovet for tolkning og oversættelse.

PROCEDURE

Titel	Ret til tolke- og til oversætterbistand i straffesager	
Referencer	00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD)	
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	LIBE 8.2.2010	
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	JURI 8.2.2010	
Ingen udtalelse Dato for afgørelse	JURI 8.3.2010	
Ordfører Dato for valg	Baroness Sarah Ludford 26.1.2010	
Behandling i udvalg	17.3.2010	10.6.2010
Dato for vedtagelse	10.6.2010	
Resultat af den endelige afstemning	+: 38	-: 1
	0: 0	
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Nuno Melo, Claude Moraes, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Axel Voss, Tatjana Ždanoka	
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Edit Bauer, Andrew Henry William Brons, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Ana Gomes, Stanimir Ilchev, Mariya Nedelcheva, Zuzana Roithová, Ernst Strasser, Kyriacos Triantaphyllides, Rainer Wieland, Cecilia Wikström	
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	George Lyon, Diana Wallis	
Dato for indgivelse	11.6.2010	